

Wyrok z dnia 29 października 1998 r.

II UKN 279/98

Udział tego samego lekarza w dwóch zespołach biegłych sądowych, którzy wydawali opinię o stanie zdrowia ubezpieczonego, nie stanowi usprawiedliwionej podstawy kasacji.

Przewodniczący: SSN Maria Tyszel, Sędziowie SN: Roman Kuczyński, Maria Mańkowska (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 29 października 1998 r. sprawy z wniosku Romana R. przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddziałowi Regionalnemu w G. o rentę inwalidzką rolniczą, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z dnia 13 stycznia 1998 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Wnioskodawca Roman R. odwołał się od decyzji Oddziału Regionalnego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w G. z dnia 9 stycznia 1997 r., wstrzymującej z dniem 1 grudnia 1997 r. wypłatę rolniczej renty inwalidzkiej. Organ rentowy uznał, że wnioskodawca nie jest długotrwale niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Wnioskodawca twierdził natomiast, iż ocena jego obecnego stanu zdrowia jest wadliwa, ponieważ z badań Ekg, echa serca i opinii lekarza kardiologa wynika zaawansowany stopień choroby serca.

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu wyrokiem z dnia 26 września 1997 r. oddalił odwołanie i ustalił, że wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Toruniu z dnia 29 września 1993 r., [...] wnioskodawca został uznany za długotrwale niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym z powodu choroby wieńcowej serca pod postacią dusznicy bolesnej, nadciśnienia tętniczego umiarkowanego stopnia i nerwicy subdepresyjnej. W obrazie Ekg stwierdzono wówczas cechy niedo-

tlenienia serca. Obecnie choroba ta nie znalazła potwierdzenia w badaniach Ekg przeprowadzonych w spoczynku i po wysiłku, próba wysiłkowa dała wynik ujemny. W rozpoznawanej sprawie dwa zespoły biegłych lekarzy, przy czym drugi zespół wydał opinię po przeprowadzeniu obserwacji szpitalnej wnioskodawcy, nie stwierdziły tak zaawansowanych schorzeń, które uniemożliwiałyby wykonywanie przez wnioskodawcę pracy w gospodarstwie rolnym. Lekarz kardiolog zeznał, że choroba wieńcowa nie jest schorzeniem w każdym wypadku powodującym inwalidztwo i w wyniku przeprowadzonych badań należało uznać, że obecny stan zdrowia wnioskodawcy pozwala na podjęcie pracy w gospodarstwie rolnym. Natomiast schorzenie w postaci oligophrenii, które wraz z nerwicą przejawiało się w badaniu, pozostaje bez wpływu na inwalidztwo.

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku wyrokiem z dnia 13 stycznia 1998 r. oddalił apelację wnioskodawcy jako bezzasadną w świetle art. 21 ust.1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. Nr 71, poz. 342), wobec wydanych w sprawie dwu opinii biegłych lekarzy, którzy stwierdzili, iż stan schorzeń badanego wnioskodawcy nie daje podstaw do uznania go za długotrwale niezdolnego do pracy w prowadzonym gospodarstwie rolnym.

Pełnomocnik wnioskodawcy wniósł kasację od powyższego wyroku, zarzucając naruszenie art.278 § 1 i 290 § 1 KPC polegające na dopuszczeniu dowodu z opinii dwóch różnych zespołów biegłych i uwzględnienie ich w ustaleniach oraz uznanie za wiarygodne w sytuacji, gdy w obu zespołach występował ten sam biegły lekarz psychiatra. Z tych względów odwołujący wniósł o uchylenie wyroków obu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest zasadna. Wskazane w kasacji naruszenie przepisu art. 290 § 1 KPC niczym nie zostało uzasadnione. Jest też bezzasadne w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego opartego na opiniach dwóch zespołów biegłych lekarzy ze specjalności odpowiadających schorzeniu wnioskodawcy. Wnioskodawca został poddany specjalistycznym badaniom w warunkach szpitalnej obserwacji. W takiej sytuacji nie było zatem żadnych podstaw do zasięgnięcia jeszcze opinii instytutu naukowego. Dowód ten nie był zresztą zgłaszany w toku postępowania sądowego w obu

instancjach, a zgodnie z zasadą wynikającą z postępowania kasacyjnego (art. 393¹⁵ KPC) przed Sądem Najwyższym niedopuszczalne jest zgłaszanie zarówno nowych okoliczności faktycznych, jak i nowych dowodów (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1997 r., II CKN 180/97, OSN 1997 z.12, poz.202 i z dnia 13 lutego 1997 r., I PKN 71/96, OSNAPIUS 1997 nr 19, poz.377).

Tak samo niezasadny jest zarzut naruszenia art. 278 § 1 KPC. Przepis ten stanowi, iż w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii. Kwestią sporną w rozpoznawanej sprawie była ocena stanu zdrowia w zakresie kardiologicznym, a nie psychiatrycznym. Zatem obecność tego samego lekarza psychiatry w obu zespołach biegłych lekarzy, którzy wydawali opinię o stanie zdrowia wnioskodawcy, nie narusza omawianego przepisu prawa procesowego.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 393¹² KPC Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====